

VARIÁCIÓ MATHIEU BÉNEZET
A FESTÉSZET TÖRTÉNETE
HÁROM KÖTETBEN c. VERSÉNEK
RÉSZLETÉRE

A kapukulcs,
kulcs az íróasztaltól,
a liftkulcs,
a lakáskulcs,
pince és
padláskulcs
acélkarikán
zsebedben.
De milyen kulccsal zárnak és
nyitnak téged?
Feljajdulsz
mikor beléd törik
egy-egy hétköznap-
-vasárnap-álkulcs;

— ünnep ez,
— olyan hang,
igazi szó,
melyen nem kellett
törnöd a fejed.

A kulcs szóval
közelítesz
a zár szó felé.
Pár száz szóval
építesz,
bontasz
és rombolsz kedvedre.

Ezúttal nem szólnék hozzá bővebben
e közérdekű üggyhöz.

TALÁLÓS KÉRDÉS TIZENÉVESEKNEK

Ismeretlen munkások,
feltételezem tévedésből,
behoztak az udvarba
egy régi
de jó állapotban levő szekrényt.
Azóta

— ennek két hónapja —
a szekrény itt áll
az udvar közepén,
az eső, a nap
rajzol rá kócos vonalakat.
Lakója is van;
a házigazdáék fekete kandúrja
másnap már beköltözött
az ajándék lakosztályba.
A szekrény hátlapjára pedig
valamelyik lakó
vagy véletlen látogató
krétával ráírta:
MIT KEZDJÜNK A HASZNÁLATI UTASÍTÁSOKKAL?
és ez még inkább...

És ha ennek
a fele sem igaz,
sem/csupán a szekrény,
sem/csupán a kandúr,
sem/csupán az udvar,
hazug lenne akkor ez a vers is?

SZÖVEGGYŪJTEMÉNY

Egy hűvös tavaszi napon
(ma)
mondtam néktek:
„Ne nézzetek rám, úgysem
válaszolk most semmilyen szóra. Beszédetek
indulnak bennem és halkulnak
új szónoklatok erőszakjától.”

Máskor

(ma)
így szóltam:
„Sárga ujjaitokkal nehogy
a fákra mutasson valamelyik,
csak az ázott, összetaposott
leveleket látnám
körös-körül a fák alatt.”

És hányan mondhatnák velem:
„Nézzetek széjjel! itt vagyok mindenhol,
ahová nem láttok, pedig
el sem bűjtám, mutatom magam,
ahogy ezt a magamfélék teszik.”

Valaki hangosan mondta
(ma)
a többieknek:
„De engem más érdekel, —
az, ami a gondolat előtt
már bennetek volt,
és a kimondott szavak után is ott benn
rejtve maradt.

Mondanám talán
a kihagyott,
maguktól értetődő jelzőket?

(Ma)
mikor úgyis
régii versek olyan szavai
vannak elrejtve a nyelvem alatt,
melyeket e kor
egy tudományos értekezésben megtűr,
de versben szégyellne nagyon?”

BROADWAY BOOGIE-WOOGIE

(Romantika, áldott romantika!)

AMELYBEN HŐS BARÁTJÁRÓL SZÓL

Megvetemedett a padló, megbotlasz
a gyenge lámpafénynél. Megbotlasz
a szőnyeg sarkában. Megbotlasz
az esti szürkületben, megbotlasz
a kora reggeli sietésben. Nem talárod
elveszett önbizalmad.
Félig olvasott könyved nem talárod.
Rágyújtánál, a cigarettád nem talárod.
Nem talárod a szót, amely most kellene.
Nem talárod szívedben a régi nyugalmat.
Megbotlasz félig olvasott könyvedben.
Megbotlasz egy könnyelműen kiejtett szóban.
Megbotlasz a hamutartóban, egy cigarettában.
Megbotlasz egy átmulatott éjszakában.
Megüt elveszett önbizalmad.
Alattomosan megüt ajtódban a küszöb.
Megüt félig olvasott könyved.
Megüt egy könnyelműen kiejtett szavad.
Megüt egy átmulatott éjszakád.
Megüt az estéd, megüt a reggeled.
Szaporán üt szívedben a nyugtalanság.
Hátralépsz,
megbotlasz, és elesel, önmagad sem talárod.
Újra felkelsz, és megbotlasz
a gyenge lámpafénynél. Megbotlasz
a szőnyeg sarkában. Megbotlasz
az esti szürkületben, megbotlasz
a kora reggeli sietésben. Nem talárod

elveszett önbizalmad?
Nem találod könyved, cigarettád,
sem a szót,
nem szivedben a nyugalmat.
Megbotlasz, ami utadban.
Megüt, ami körülötted.
Újra ?
Szaporán üt szivedben a félelem.
És lépsz, előre,
nem hátra többé soha.
És félsz.
Megbotlasz, és lépsz újra.
Megtalált szavadban ott a félelem.
A cigarettádért, könyvedért, éjszakáért
nyúló mozdulatban a félelem.
Lépsz, szólsz, mozdulsz,
és félsz.
Lépsz, szólsz, mozdulsz,
és félsz.
Lépsz, szólsz, mozdulsz,
és félsz.
Lépsz, szólsz, és mozdulsz!
Lépsz, szólsz, és mozdulsz.

KARSZT

Eső veri a sziklákat, mállik
a betűkről az ékezet. Seholy
egy fűszálat. Kőházak. A táj
nem ismeri a súlytalan díszeket.

Tömondatokban beszél a szél.
Kavicsként a szó
a szikláknak. Jelzők nélkül
visszhangzik odébb a világnak.

RAGYOGJÁL, CSILLAGOM!

Zenekar. Sarokház. Folyosó.
Lazítás. Zsebre dugott kezek.
Tények. Szerelmesek. Képletek.
Akárhogy. Ütem. Fedezék. Buktató.

Iroda. Programozási nyelvek.
Visszatérő. Barackpálinka. Rajtpisztoly.
Nemde. Bizony. Sehogy. Éspedig.
Nyitott ablak. Újságok. Szenvedély.

Figyelem. Hang. Élmény. Tűnődő.
Szünet. Lazítás. Zsebre dugott
kezek. Kitakarított szoba. Fejlemények.

Nem. Igen. Nem. Nem. Nem.
. Akárhogy.
Készenlétben tartod fegyvered.